

A tizenhármasszám varázsa

The lucky number thirteen

Nyári Károly zongoraművész hamar beleszólt a siker ízébe. Kiskamaszként megnyert egy országos versenyt, fiatalemberként pedig külföldön világsztárokkal játszhatott együtt. A szíve azonban visszahúzta Magyarországra és a szerencse itthon sem hagyta cserben.

– Esmélésem óta a muzsika vett körül, hiszen édesapám Győrben köztisztviselő volt, híres prímás volt – mondja a művész. – A hegedű hangja édes zene volt számomra, de első lépéseimet nagyanyám zongorája felé tettem meg. Elbűvölt, amikor apám gyakorolt, de a fekete-fehér billentyűk is nagy hatással voltak rám. Apám már megcsináltatta a rám méretezett hegedűt, mert annyira biztos volt a „szárfa” iránti vonzalmamban. Amikor a hangszerkészítőtől hazafele ballagtunk én arra a kérdésre, hogy „ugye fiam hegedűs leszel?” – kénytelen voltam nemmel válaszolni.

■ Ez elég karakán válasz egy hatéves gyerektől.

– A bátorságomtól egy pillanatra jómagam is megszeppentem, de apám nem kötötte az ebet a karóhoz. Beiratott szülővárosom Liszt Ferenc zeneiskolájába, ahol boldogan lettem zongoristatápoláns. A klasszikus zenével való megismerkedésem nem ment könnyen, de apám szigorúan megkövetelte a gyakorlást. Két évvel idősebb bátyámmal és később az öcsémmel is mindig nagyon következetes volt. Mindhármunkat a klasszikus zene felé terelgetett. A későbbiek során testvéreim hegedűművészek lettek, egy idő után csak én „fajzottam” el. Gyakorlásaink során szinte kamarazenekarként tudtunk együttműködni. A közös játék öröme mindnyájunkat nagyon inspirált, ezáltal húztuk-toltuk egymást előre.

■ Mikor csapta meg először a siker szele?

– Tizenhárom éves voltam, amikor Máté Klára néni, a Zeneakadémia kivételes tehetségeket kutató és istápoló pedagógusa eljött Győrbe. Az iskola diákjai közül engem választott, hogy a koncerten a bemutató növendéke legyek. A próbák során nagyon jó instrukciókkal látott el, különleges technikai és zenei megoldásokra hívta fel a figyelmem. Egy új világot nyitott meg a számomra, ami hamarosan meghozta a várt eredményt. Megnyertem egy országos zongoraversenyt.

■ Az első díj óriási lökés a pályán.

– Valóban nagyon büszke voltam magamra és még szorgalmasabban gyakoroltam. A győri Zeneművészeti Szakközépiskola klasszikus zongora tanszakán annak rendje-módja szerint elkezdtem a középiskolai tanulmányaimat. Közben a bátyám már felkerült Budapestre a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolába. Szüleink mindent feladva úgy döntöttek, hogy a gyerekeik boldogulása érdekében felköltöznek a fővárosba. Így én is a Bartókban folytattam a tanulmányaimat, de az érdeklődésem a klasszikus zenétől egyre inkább a dzsessz felé fordult. Korengedménnyel párhuzamosan felvettek a dzsessz tanszakra is, ahol a zseniális Gonda János tanítványa lettem. Voltaképpen ez egy kihelyezett akadémiai képzés volt.

■ Mihez kezd egy frissen végzett, huszonegy éves dzsesszongorista?

Success came early for pianist Károly Nyári. He has won a national contest in his early teens and played with world famous stars as a young man. However, his heart has brought him back to Hungary and his luck has not failed him here either.

“I have been surrounded with music as long as I can remember since my father was a well respected violinist and leader of a Gypsy band in Győr, said Károly Nyári. The sound of violin music was sweet for me and my first steps were towards my grandmother’s piano. I always listened enraptured when my father practiced but the ebony and ivory keys have also made a big impression on me. My father was so confident in my fondness for the fiddle that he had a violin made to suit my size. However, when we were walking back from the violin maker he

– Mielőtt megkaptam volna az okleveletem, már belekóstoltam a szórakoztatóiparba, ahol olyan nagymester egyengette a pályámat, mint a híres-neves Torma Rudi. Akkoriban a Miniatúr messze földön híres hely volt, ahová nagyon igényes emberek jártak. Nem csoda, hogy Rudi egyszer csak egyéves kanadai szerződést kapott. Nem volt olyan XX. századi sláger, amit ő ne ismert volna, és fantasztikus invenciózus módon elő is tudta adni. Kanadába való elutazása előtt engem ajánlott maga helyett és ez óriási megtiszteltetés volt a számomra.

■ **Hiába no, a tudás hatalom.**

– Akkor hol voltam én még attól! Egyáltalán nem könnyű egy nagy repertoárral rendelkező, virtuóz zongoristát pótolni, de napról napra egyre több dalt tudtam. Egyszer betért hozzánk egy holland impresszárió, aki három hónapos szerződést ajánlott...

■ **...és mennyi lett belőle?**

– Tizenhárom év. A kinti pályafutásomat elegáns hotelek pianobárjában, amerikai zongoristák váltótársaként kezdem. Ezekben a luxushelyeken lehetőségem nyílt találkozni, illetve együttjátszani több világsztárral. Chaka Khan, Gloria Estefan, Mariah Carey, Phil Collins éppúgy a barátságába fogadott, mint Audrey Hepburn. Mindenkitől őrzök egy-egy aláírást, vagy valami kedves kis emléket. A legbüszkébb arra a mikrofonra vagyok, melyet egy koncert után Frank Sinatra-tól kaptam. Hollandiában hamar felfedeztek a televízió és a rádió műsorszerkesztői is. Sztárfellépőként sok barát-ra, tisztelőre tettem szert, és a sikereimre való tekintettel megkaptam a holland állampolgárságot.

■ **Mégis hazajött.**

asked me with anticipation if I would become a violinist and I had to say no.”

■ **“That is quite a brave and honest answer from a six year old.”**

“For a moment, even I was taken aback by my courage but my father did not force the issue. He had me enter my home city’s Franz Liszt music school where I eagerly studied to become a pianist. It was difficult for me to get acquainted with classical music but my father insisted on me practicing. He was always very consistent in his requirements toward me as well as my older and my younger brother. He steered us all toward classical music. Eventually, my brothers became violinists so I was the only one who “strayed off the path”. We could almost play like a chamber orchestra when we practiced. The joy of playing together inspired all of us which is how we pushed each other onwards.”

■ **“When did you get your first taste of success?”**

“I was thirteen when Klára Máté, the Academy of Music’s teacher specializing in finding and training especially talented students visited Győr. She picked me from all the students for a demonstration at a concert. She gave me excellent instructions and taught me special techniques and musical approaches. She introduced me to a brand new world of music which soon bore fruit in me winning a national competition.”

■ **“The first prize or award always gives an important boost to one’s career.”**

“Indeed, I was very proud of myself and I kept practicing even more enthusiastically. As could be expected, I started studying classical

piano at the Secondary Music School in Győr. Meanwhile, my older brother had come to Budapest to study at the Béla Bartók Secondary Music School. Our parents left behind their previous lives and moved to the capital to help their children prosper. I started studying in the Bartók as well but my attention began to focus less on classical music and more on jazz. I was admitted to the jazz faculty with a special exemption from the age requirement. My teacher was the musical genius János Goda. We could even consider this an off-site training from the Music Academy.”

■ **“What did you do as a freshly graduated twenty one year old jazz pianist?”**

“I had had a taste of the entertainment industry before I received my degree. The famous master musician Rudi Torma paved the way for my career. At that time, the club Miniatúr was a famous gathering place of people of exquisite tastes. No wonder that at one point Rudi got a contract to Canada for a year. He knew all the hits of the 20th century and he could also present them in an especially inventive manner. Before traveling to Canada he recommended me to take his place which was an outstanding honor for me.”

■ **“Well, knowledge is power, after all.”**

“Back then, I was far from that level. Replacing a virtuoso pianist who had a large repertoire is not easy at all but I learned new songs every day. A Dutch impresario dropped in once and offered me a three month contract.”

■ **“How long did this last eventually?”**

“Thirteen years. I started my career there in the piano bars of elegant hotels standing in for

– A család hazavágyott és akkor már, 1992-ben a szüleim is betegeskedtek. Tudtam, hogy mellettük a helyem. A szórakoztatás azonban továbbra is célom maradt. Esténként a Grand Hotel Corvinus Kempisnki Budapest piano-

bárjában zongoráztam és ennek hamar híre ment. Többek között Al di Meola, Robbie Williams, Paul McCartney, Sting, Michael Jackson és Madonna is elismeréssel illette a játékomat. Néhány éven belül itthon is „felfe-

deztek”. A rádió, illetve a televízió élő show-műsorainak, valamint színházi és zenei produkciók gyakori szereplője lettem. Ismert, közkedvelt sztárok kérésére lemezfelvételeik során a zenei vezető és hangszerelő feladatát is elvállaltam. Sőt! Két saját albumot is kiadtam.

■ **Megint eltelt tizenhárom év, és újabb váltás tanúi lehettünk.**

– Most, hogy mondja rádöbentem: az életben a tizenhármak számnak valóban különös jelentősége van, hiszen még a házszámunk is annyi. Tehát eltelt több mint egy tucatnyi esztendő és eljött a változtatás ideje. Éreztem, hogy megérett a produkcióm arra, hogy nagyzenekarral is fellépjek. A nemes cél érdekében „nappali üzemmódra” kapcsoltam. Jól tettem, mert mostanában évente tudok rendezni egy nagykoncertet. A tavalyi és az idei is a Művészetek Palotájában került, illetve kerül megrendezésre. Kovács Kristóf által rendezett, Love Story című koncertshow érdekességét az adja, hogy a magyar legendák dalait eredeti hangszerelésben adjuk elő. Ráadásul a magyar filmzenéket felelevenítő blokkban meglepetéssztárokkal kedveskedünk a közönségnek. A nagyszabású, szeptember 22-i könnyűzenei koncerten a MÁV Szimfonikus Zenekar közreműködik.

Szendi Horváth Éva

liams, Paul McCartney, Sting, Michael Jackson and Madonna have all praised my performances, just to mention a few. A few years later I was “discovered” here as well. I became a regular in live radio and TV shows as well as theatrical and musical events. Famous stars invited me to be the musical director and score writer for their albums. I even released two albums of my own.”

■ **“Another thirteen years have passed and we have witnessed another change.”**

“Now that you put it this way, I have realized that the number thirteen plays a special importance in my life. Even my house number is thirteen. So over a dozen years have passed and a time for change came again. I felt that my performance has reached a stage where I could play with a big orchestra. I switched to a daytime way of life for this noble goal and I was right in doing so since now I can hold a grand concert each year. The venue for this year’s concert will be the Palace of Arts which has hosted my previous concert as well. The concert show entitled Love Story and directed by Kristóf Kovács is special because we will perform songs from Hungarian legends on original instruments. Furthermore, the section featuring songs from Hungarian movie scores will also have some surprise stars. The grand concert on September 22 will feature the MÁV Symphonic Orchestra.”

American pianists. These luxurious places have given me the opportunity to meet and play with several world famous stars. Chaka Khan, Gloria Estefan, Mariah Carey, Phil Collins and Audrey Hepburn have all welcomed me as a friend. I have an autograph or some keepsake from all of them. The pride of my collection is a microphone given to me after a concert by Frank Sinatra. I was invited to TV and radio shows as well in the Netherlands. As a celebrity performer I have several friends and fans

and my success has earned me the Dutch citizenship.”

■ **“Still, you came home.”**

“My family wanted to come back and my parents were already ill back then in 1992 so I knew that I needed to be with them. However, I still wanted to entertain people. In the evenings I played in the piano bar of Grand Hotel Corvinus Kempisnki Budapest and word about it soon started to spread. Al di Meola, Robbie Wil-